

ציבור רבים: רות דיין, העיתונאי ישעיהו ברפורת, ראש עיריית תל-אביב דאז יהושע הבינוביץ, אשת-העסקים אסתר מרקוביץ, ועוד רבים אחרים. ניראה היה כי חלומה עומד להתגשם.

אגודת

גמילה

אך עדה לא הקפידה על קיום יחסים טובים עם חבריה לאגודה, ומרביתם פחדו מהפעילות. תרומה גדולה, הביא הר עיתונאי שייקה בן-פורת מיהודי צרפתי עשיר, נלקחה חזרה, לטענת אחדים מחברי האגודה, בגלל התנהגותה של עדה. הבטחות העיריה נתגלו כשטר שקשה מאוד לפרוע אותו. עדה נלחמה, בציפורניה ממש, בי נשירת התברים הפעילים, אך נראה היה כי האגודה החדשה עומדת על סף פירוק. פירושו של דבר לגבי לאה והמסומים האחרים היה סוף — ועדה ידעה זאת.

בעוד שלעדה היתה סבלנות רבה, והיא הוסיפה לקוות כי תצליח לשקם את האגודה, לא עמדה לאה בלחצים הנפשיים שכפתה עליה צורת-חייה המורידה. היא נסעה לאילת, עלתה על גגו של אחד מבתי המלון הנבזיים בעיר וקפצה למטה, לרחוב, במטרה לשים קץ לחייה.

פעילות

נירחבת

אבל גם המוות לא רצה את לאה, היא יצאה מקפיצה זו כשהיא משותקת בשתי רגליה, אך עדיין חיה. לאה חזרה הביתה, על כיסא-גלגלים, משותקת לצמיתות. לגבי האם, עדה, היה זה אסון נורא. לגבי עדה העסקנית היתה בכך דחיפה גדולה לשקם את האגודה, והיא שבה והסתערה שוב על הנושא, כשבפיה תחיינה אחת:

"הצילו את נפגעי הסמים, כדי שלא תהיינה עוד בנות כמו לאה ועוד אימהות כמוני".

בינתיים נגמלה לאה מסמים, ולו רק מהסיבה הפשוטה שבהיותה רתוקה לכיסא-גלגלים, קשה לה להשיגם. אהבת-האם של עדה השפיעה עליה כפי שלא השפיעו עליה שיחות האב, בתי המישפט, המישטרה והמוסדות למיניהם. עדה המשיכה בפעילותה והצליחה לשקם

(המשך מעמוד 29)
הסמים, אל אותה סביבה מורעלת שממנה אין מוצא.

מוסד

למוסד

בינתיים נודרה ללאה אחות קטנה, רות, אשר שוב ריכזה סביבה את כל תשומת-הלב המישפחתית. אולם ללידה הן אחות הקטנה היתה השפעה עצומה על הר אם, עדה. בגלל הברכה-השנים הגדול בין ילדיה האחרים לבין רות, התעוררו בה ריגשות-אימהות אדירים, אותם היפתה אל כל ילדיה, ואל לאה במיוחד.

במרץ האופייני לה הסתערה עדה על בעיית הסמים, לא רק של בתה לאה, אלא של כל המכורים-הסמים במדינה. היא בחנה את הבעייה מכל צדדיה, והחליטה שאם בר-צונה לעזור ללאה, עליה לנסות לפתור את כל בעיית הסמים במדינה.

כאן שוב השתלבו בה אהבת-אם עם חניייה לפעולות ציבוריות. למרות שבאותה תקופה עבר על משפחת מכנס משבר כלכלי, האב, אריה, נכשל בעסקיו, הנושים ופקידי בית-המישפט ארבו בכל פינה, והוא נאלץ לנסוע לקפריסין — תחנה אז עדה בפעילות עצומה למען טעוניה הטיפול בנושא הסמים. בינתיים החמיר מצבה של לאה, היא היתה מקבלת התקפות-אמוק בבית, משי-תוללת והורסת כל אשר ניקר העל דרכה. לעדה לא היתה ברירה אלא להכניס אותה למוסד, אך או הסתבר כי אין בארץ מוסד לגמילה-מסמים, המוסד היחיד אליו שולחים בישראל מכורים-לסמים הוא בית-המשוגעים.

עדה נזהמה, בתה-שלה בביית-משוגעים? מקום בו תהיה כלהא ובה לא תקבל טיפול הולם? זה היה עבורה עונש קשה מדי. היא הוציאה את לאה מהמוסד, ולאה חזרה לרחוב, ולסמים.

באחד הלילות, כאשר שוטטה ברחובות תל-אביב מסוממת ואטומה למחרת-סביבה, נעצרה לאה על-ידי ניידת מישטרה. לאה נאבקה בשוטרים, אשר נאלצו לכוול אותה באויקים, לקחו אותה לבית-חולים, הוריקו לה זריקה מהממת, ומשם — הישר למוסד בבתיים.

החש אחר-כך החזירה עדה את לאה הר ביתה, לניסיון נוסף, שהסתיים בכי-רע עוד באותו יום. לאה הרסה את חדר-השינה

תשבץ השולם הזה 1910

9	8	7		6	5			4	3		2	1	
	14		13		12				11			10	
	20			19		18	17			16		15	
		26	25		24			23		22		21	
				29	28				27				
	34				33				32		31	30	
		40				39	38		37		36	35	
					43				42			41	
49		48			47			46	45			44	
	53				52				51			50	
			57			56			55		54		
	65		64			63	62	61		60		59	58
		71			70			69		68	67		66
		76				75			74		73		72
			79						78				77

מאונך

1. פרטנציוזיות; 2. מידת נזולים; 3. מחבט-טניס; 4. מיקוה-מים גדול; 5. דמון, ג'ין; 6. רך בכבשים; 8. שטעמו מעודן; 9. שאינה בהירה; 11. באמת-משא; 13. אחד מגפיו; 17. מחיית-עור; 18. גוף; 22. חמת מים; 23. קיבוץ בין ת"א ל"נתניה; 24. כלי-קיבול לייק; 26. כוסתן; 27. באבא-ליוואד; 29. אירגון-אחותו יהודי בינלאומי; 31. עליית מחירים; 34. קבוצה; 36. את-הפירה; 38. מנא, מנא, ...הפריסין; 30. רך בעינים; 40. מחו; 44. חרק טורף ממישפחת החגבניים; 46. בטוח, כרין; 47. מין קוף; 49. המסין; 54. מהפשו; 57. בתוכו; 59. פרייה, התרבות; 60. מידה לנזולים; 62. .. על .. פרסה; 63. אחו, מידשאה; 64. מדיבר; 65. ... מרבה; 68. תואר-אצולה ספרדי; 70. שמש, חצרן; 74. מילת-בקשה; 75. פקודה;

מאונך

1. ישמה, יעלו; 3. רסיס, נתן; 7. בעל-חיים מפרס פרסה ומעלה גרה; 10. נהר

עדה מכנס בפיקניק מישפחתי
היקצה באה מאוחר מדי

את האגודה, ראש עיריית תל-אביב החדש חידש את הבטחת קודמו, והפעילות עתה רבה.

בתודשים הקרובים תצליח עדה לפתוח את מוסד-הגמילה עליו חלמה.

עדה ניצחה את הגורל, את הביורד-קרטייה, את השאננות שהפריעה תמיד לניסיונות לפתור את בעיית המסומים, ואת רתיעתו של הציבור מפני הנרקומנים לביניהם, שהיא אשר הביאה להונחה הפורשעת משך כלי-כך הרבה שנים, אך ניצחונה של עדה היה יקר, הוא עלה בכריאותה של בתה ובהרס משפחה שלמה.

אולם, כאשר מתבוננים היום באם הנלונד-דית, הצעירה-למראה, המטפלת באהבה בבתה שבכיסא-הגלגלים, ברור יותר מתמיד עד כמה הית מאבקה של עדה מכנס חשוב וגורלי לגבי אלפי משפחות המכורים-לסמים בישראל.

של אמה, שרמה את השמיכות, והשתוללה שעה ארוכה. כאשר נרגעה התחננה בפני עדה שלא תחזיר אותה למוסד. עדה הבי-טיחה לה זאת, לקחה אותה לתל-השומר שם הוריקו לה זריקה-הרדמה, ומשם לקחה אותה חזרה למוסד, הפעם למחלקה הר-סגורה.

באותה תקופה הכירה לאה בבית-החור לים פסיכולוג שהחליט לנסות להציל את חייה. הפסיכולוג ורעיותו אספו את לאה אליהם הביתה, טיפלו בה באהבה רבה, ושוב נידמה כי הכל עומד לבוא על מקומו בשלום.

אך מולה הרע של לאה רדף אחריה גם לשם. יום אחד הגיעה לבית הפסיכולוג אורחת מחוץ, ולאח נאלצה לעזוב את הבית — שוב לרחוב, שוב לסמים. באותה תקופה עסקה עדה במרץ רב בהקמת אגודה לעזרת המכורים-לסמים. היא הצליחה לעניין בכך אנשי-

חשבץ 1910

זוהי חידה חשבונית. כל ריבוע מסמל סיפרה. לאותן הספרות יש אותם סיפונים. בעזרתן של פעולות חיבור, חיסור, כפל וחילוק, יש למצוא איזו סיפרה מציינ כל סמל של ריבוע.

